

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβὴν ὁ στίχος λεπτά 25
Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποσπῆν

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΙΟΜΗΣ

ΒΤΗΣΙΑ . . . . Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν

Ἵποσχέσεις γλυκεῖαι.

Μὴ λαμβάνετε τὴν νῦν κυβερνώσαν τὸν τόπον πατριὰν ὅπως αὕτη ἤδη κατεκερματίσθη, λάβετε τὴν ὡς ἐνιαίαν ὅπως ἦτο, συμπαγῆς ὡς πρῶτην ἀντιπολίτευσις, ὅτε αἱ ὑποσχέσεις τῆς ἐν ὄλῳ ἐπενήργουν ἐπὶ τοῦ πτωχοῦ πνεύματος τοῦ φιλελευθέρου Ἑλληνοῦ. Ὅ,τι ὑπέσχετο ὁ κ. Δεληγιάννης, τὸ ὑπόσχετο καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος καὶ ὁ κ. Μεσσηνέζης, καὶ ὁ κ. Κοντογούρης, καὶ ὁ κ. Κυβερνήτης Πετμεζᾶς, καὶ ἐκ τοῦ ἴσου ὅ,τι ὑπέσχετο ὁ κ. Σωτηρόπουλος, ὅ,τι ὑπέσχετο ὁ κ. Κυβερνήτης Πετμεζᾶς τὸ ὑπέσχετο αὐτὸς ὁ Δεληγιάννης. Καὶ ἀληθῶς τὸ σύνολον αὐτῶν ὑποσχέσεων ἐξήσκησεν ἐπὶ τοῦ ἱλαροῦ πνεύματος τοῦ Ἑλληνοῦ, πνεύματος ἐπιδιώκοντος πολλάκις ἀλλαγὴν καταστάσεως μόνον καὶ μόνον ὅπως ἐπιτύχῃ μεταβολὴν τινὰ τῆς ὁποίας πολλάκις βαρύνεται οὔτε κἀν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς συνεπείας ἐξήσκησεν ἐπιρροὴν, ἥτις ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν τὸν κ. Δεληγιάννην καὶ τοὺς ὁπαδούς του.

Καὶ ὑπέσχεθη τὸ ἀθροισμα τῆς πρῶτης ἀντιπολιτεύσεως κατάρχην τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ οἴνου, κατάρχην τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ, οἰκονομίας, ἀνθρώπων τῶν οἰκονομικῶν καὶ ἀφομοίωσιν τῆς Ἑβραίων. Οἱ μακάριοι Ἑλληνες μικροῦ δεῖν ἀνεληθόντος τοῦ κ. Δεληγιάννη ἐπίστευσαν ἐπὶ τῇ ἐντελεῖ ἀσυδοσίᾳ καὶ ἐφαντάζοντο τὴν ἰδεώδη ἐκείνην κατάστασιν λαοῦ οὐδὲν τῇ πολιτείᾳ συνεισφέροντος. Εὐφάνταστος ἀληθῶς λαός. Τὴν παιδικὴν ταύτην ἀπάτην του ἐξεδήλωσε διὰ δειγμάτων χαρᾶς ἀναμφισβητήτου, διὰ πανηγύρων, διὰ λαμπραδουριῶν καὶ σύμφωνα πρὸς τὴν ἐποχὴν δι' ἐκτάκτων παραρτημάτων, γνωστοποιούτων εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ τὴν ὑψηλίον τὴν ἐκτακτον εὐνοίαν τοῦ Παντοδυνάμου ἐπὶ τὴν περιλημμένην του Ἑλλάδα.

Οὐδέποτε ἀληθῶς χονδροειδεστέρᾳ δημοκρατίᾳ ἐξουσιάζθη ἐπὶ λαοῦ τινος, καὶ οὐδέποτε δημοκρατία ταπεινὴ ἐπέτυχε πλείοτερον. Ἐν τῶν δύο λοιπῶν, ἢ οἱ παρ' ἡμῖν πολιτευόμενοι ἐγένοντο τελειότατοι, ἢ ὁ λαός ἐγένετο ὁ ἡλιθιώτερος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Πιστεύω ὅσον τὸ ἐπ' ἐμοὶ τὸ δεύτερον καὶ ἐτι πρὸς, ὅτι ὅχι μόνον ἡλιθίος ἐγένετο ὁ ἑλληνικός λαός κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογάς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν ἀπεδείχθη ἀπατρις, καὶ τυφλὸς ἐξ ἰδιοτελείας.

Τὸ μέγεθος τῆς εὐπιστίας του μαρτυρεῖ ἀναμφισβητήτως περὶ τῆς τριαυτίτης ἐλαττώσεως τῆς ἐθνικῆς τοῦ Ἑλληνοῦ διανοίας.

Ὅταν αἱ παραλογώτεραι τῶν ὑποσχέσεων γίνονται δεκταὶ πᾶρά τῷ λαῷ μετὰ εὐπιστίας νηπιώδους, ἀληθῶς θ' ἀμαρτήσῃ τις πρὸς τὴν ἀπλουστεράν λογικὴν ἐάν θελήσῃ νὰ δώσῃ ἀλλοίαν ἐρμηνείαν ἐκείνης ἢ ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν. Καὶ ὁλίγον μέλει ἡμῖν ἐάν ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Δεληγιάννης, διότι ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἢ Ἑλλὰς δύναται νὰ σωθῇ μόνον ἀνωθεν, δὲν εὖρε δὲ ἀκόμη τὸν ἀνθρώπον τῆς μέλλει ἡμῖν μόνον διὰ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, ὅστις οὐδέποτε ἠλπίζομεν ὅτι ἤθελεν εἶσθαι τὸσον εὐαπάτητος. Ἡζεύρω τί

θέλετε μοὶ ἀντιτάξει. Ἐπειδὴ σὺ καὶ οἱ συντρόφοί σου δὲν ἐπιτύχατε εἰς τὰς ἐκλογὰς εὐρίσκετε τόσας κακίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Σὰς ὁμολογῶ ὅτι εἶμαι ὀλίγον ἐγωίστης, νομίζω μάλιστα ὅτι ὁ ἐγωϊσμός ἐντὸς λογικῶν ἐρίων ἱστάμενος ἀποτελεῖ σπαυδαυτότατον ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἀνθρώπου παράγοντα, ἀλλ' ἐπίσης Σὰς ὁμολογῶ ὅτι οὐδὰμῶς ἐλυπήθη διότι οἱ συμπολίται μου προὔτησαν ἄλλους με λυπεῖ μόνον ἡ ἰδέα ὅτι ἐγένοντο θύματα τῆς χυδαιότερας δημοκρατίας καὶ οὕτω ἐνεκαίνισθη ἐν νεσφῷ βασιλείῳ σύστημα πολιτικῆς ἐπιτυχίας ὀλεθριώτατον διὰ τὸν τόπον. Τῆς λόγου χάριν θέλει ἐμποδίσῃ τὸν τυχόντα πολιτικὸν κερδοσκόπον νὰ Σὰς ὑποσχεθῇ ἐντελεῖ ἀσυδοσίαν καὶ ἐτι πρὸς καὶ ἐπίδομα μνηστῶν εἰς ἕκαστον πολίτην πρὸς τῇ ἐντελεῖ ἀσυδοσίᾳ; Καὶ τίς δύναται ν' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ παράλογοι αὗται ὑποσχέσεις δὲν θέλουσι πιστευθῆ ἀπὸ λαόν, ὅστις κατὰχρως ὦν ἐπίστευσεν, ἔσω καὶ πρὸς σιγῆν, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ ἐλαττωθῶσι αἱ πρὸς τὸ ἔθνος εἰσφοραὶ του;

ὑπὸ τοιοῦτον σύστημα δημοκρατίας ἐν παραλίᾳ εὐρισκομένης ἐπόμενον ἦτο νὰ παρασιασθῶσι τὰ πλέον ἀλλόκοτα φαινόμενα. Ἐὰν οἱ φόροι τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸ εὐωπαϊκώτερον μετεβλήθησαν εἰς φράγκα ἢ ἂν θέλει εἰς νέας δραχμάς μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ αὐξήσῃσι τὰ ἔσοδα τοῦ Βασιλείου πρὸς πληρωμὴν ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν, ἀφ' ἑτέρου ἀνευ οὐδενὸς λόγου ἄνευ οὐδενὸς δικαίου ἐσπαταλάτο ἡ τοιαύτη ἀπαίτησις μειζόνων φόρων διὰ τῆς παροχῆς τῶν συντάξεων εἰς νέας δραχμάς. Οὐδὲν τοιοῦτον δικαίωμα εἶχον ἐπὶ τοῦτο οἱ συνταξιούχοι. Ἀφῶν δὲ ὅτι πάντες γνωρίζομεν πῶς γίνονται οἱ συνταξιούχοι ἐν Ἑλλάδι. Ἀλλ' ἔπρεπε νὰ θραβευθῶσι καὶ οὔτοι, διότι πολλάκις συνελθόντες ἐν τῷ κήφῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προσέφερον καὶ αὐτοὶ μικρὸν τινα λίθον κατὰ τοῦ ὑπουργείου Τρικούπη. Ὅποιον αἶσχος! Λέγουσι τινες ὅτι ὁ βίος κατήντησε λίαν πολυδάπανος καὶ ἔπρεπε νὰ δοθῇ μικρὸν τι βοήθημα εἰς τοὺς συνταξιούχους; ἀλλὰ τότε διατὶ νὰ μὴν ἐλαττώσῃτε τοὺς φόρους τοῦ ἰδιώτου, οἰκογενειάρχου, τοῦ πένητος, τοῦ χειρῶνακτος, τοῦ βιομηχάνου, τοῦ ἐμποροῦ οἵτινες πάντες καὶ ἐργαζόμενοι συνεισφέρουσι πολυτιμωτάτην συνδρομὴν εἰς ἑαυτοὺς, εἰς τοὺς συμπολίτας τῶν καὶ εἰς τὸ ἔθνος;

Οὕτω λοιπὸν ἀντὶ νὰ τελειοποιούμεθα ὄλονεν βαίνομεν ἐπὶ τὰ χεῖρω, διαβουκολούμενοι ὑπὸ παντός ἀναιδοῦς καὶ ἄσυνειδήτου δημοκόπου. Πολλοὶ ἐκολάκευσαν τὸν Ἑλληνικὸν λαόν πανηγυρίζοντες διὰ πολλῶν καὶ τρανῶν δειγμάτων χαρᾶς καὶ ἐπιδοκιμασίας τὴν πολιτικὴν σύνεσίν του, θὰ με συγχωρήσῃτε νὰ ἔχω τὴν ἀντίθετον ἰδέαν. Ἡ θελον συμμερισθῆ καὶ ἐγὼ τὴν τοιαύτην ἐκτίμησιν τοῦ τελευταίου ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ἐάν οὗτος προήρχετο ἐξ ἀγῶν ἐλατηρίων, ἔστω καὶ μὴ εὐφῶν, ἀλλ' ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα ὀφείλεται εἰς ἐλατήρια ἰδιοτελείας καὶ ἀπάτης εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελον ὑποπέσει καὶ ὁ ἡλιθιώτερος τῶν ἀνθρώπων, νομίζω πᾶς ἄλλος χαρακτηρισμός τῆς τελευταίας ἐκλογικῆς πάλης εἶναι παράταισις ἀπλῆ τῆς Δημοκρατικῆς περιόδου ἦτις τόσῳ εὐτυχῶς ἔκτοτε ἤρξατο λειτουργοῦσα; Ἐντεῦθεν, ἐγγυσιταὶ διατὶ

δὲν συμμερίζομεθα καὶ τὰς κρίσεις ἐκείνων, οἵτινες ἐπεδοκίμασαν τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Νόμου περὶ καθυστερούντων. Κατ' ἐμὲ ὁ νόμος ἐκεῖνος ἦτο σωστικώτατος καὶ διὰ τὸ δημόσιον καὶ διὰ τὸν φορολογούμενον, ἠδύνατο μόνον νὰ διορθωθῶσιν ἀτελείαι του τινές. Ὁρθώτατα παρετήρησέ τις ὅτι προτιμώτερον εἶνε νὰ μὴ νομοθετῶμεν φόρους, παρὰ νὰ τοὺς εἰσπράττωμεν διακρῦττοντες ὅτι θὰ ἤμεθα καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐπιεικέστεροι κατὰ τὴν εἰσπραξίν των. Τώρα πῶς νὰ μὴ εἰπόμεν τὴν ἀλήθειαν εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν πολιτευομένους ὅτι ὅπως ἀνεδοκατεβάξουσι τοὺς Νόμους, δικαιοῦται πᾶς τις νὰ θεωρῇ πάντα Νόμον ὡς ἐφήμερον, καὶ ἂν μὲν ἦνε βαρὺς ἀρκεῖ νὰ τὸν παρακάμψῃ ἐπὶ μικρὸν χρόνον ὅπως σωθῇ ἀπ' αὐτοῦ, ἐάν δὲ ἦνε ἐπωφελῆς νὰ καρπωθῇ τοῦτον τάχιστα. Νομίζω ὅτι ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους ἀδύνατον ἠποβαίνει νὰ τεθῇ ὡς ἐδραία βᾶσις τοῦ ἀρτισυστάτου βασιλείου μας ὁ πρὸς τοὺς Νόμους σεβασμός. Ἐάν δὲ ἀληθεύῃ ὅτι οἱ Νόμοι εἰσὶ ψυχῆ πόλεως μικρὸν καὶ κατ' ὀλίγον θ' ἀποτελέσωμεν πόλιν ἀνευ ψυχῆς, ἔτε ὁ τόπος ἐλαττῶς θέλει αἰσθανθῆ καίτοι βραδέως, τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης ἀποκατηνώσεώς του.

Ἰδιοτρόπος.

Ἐάν οἱ νόμοι ἐφηρημῶζωντο.

Πρέπει νὰ τὸ εἰπόμεν δι' ὄλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμένων μας, οἱ νόμοι δὲν ἐφαρμόζονται. Ὅχι μόνον οἱ μεγάλοι ἰχθῆς διαβρῆγνύουσι τὸ δίκτυον, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπιτήδαιοι, καὶ τὸ περιεργότερον οἱ κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν σύνταγμα πολιτευόμενοι. Ἀρκεῖ νὰ ἔχῃς προστάτην πολιτευτὴν ἰσχύοντα καὶ δύνασαι νὰ κλέπτῃς ἀτιμωρητὶ ἐμψυχα καὶ ἀψυχα, δύνασαι νὰ μὴ πληρώνης φόρους, δύνασαι νὰ ὀπλοφορῆς, καὶ δὲν δύνασαι μὲν νὰ κερδίζῃς πᾶσαν δίκην, δύνασαι ὅμως νὰ φθάνῃς εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα διὰ πλαγίων ὁδῶν ὅσον δὲ διὰ τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα δύνασαι νὰ τὸ θεωρῆς ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸν ὑπάλληλόν μας τὸν Κ. δεῖνα. Φοβεῖται αὐτός μὴ χάσῃ τὴν θέσιν του, φοβεῖται μὴ τὸν μεταθέσῃ, ἔχει δὲ λάβῃ καὶ κάποιαι ὑποσχέσεις περὶ προαγωγῆς, διθέτει τοὺς ἐνόρκους, ἐάν δὲ εἰς ταῦτα προσθέσῃτε καὶ μικράς τινὰς θυσίας, θέλετε ἐνοήσῃ πῶς δυνάμεθα νὰ ξεκρεμάσωμεν τὸν καλλίτερον κακοῦργον. Καὶ πολλαπλασιάζεται οὕτω καλλιεργούμενον πατρικῶς καὶ χριστιανικῶς τὸ ἔγκλημα, θεοῦ δὲ θέλοντος, ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἤμεθα ὅλοι ἐγκληματῆται! περιεργὸν δὲ εἶνε πῶς τόσαι πατρικαὶ Κυβερνήσεις παρελθοῦσαι καὶ παροῦσαι δὲν ἐφρόντισαν νὰ μεταβάλωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς εὐρὸν δεσποτῆριον, δυνάμενον, ἔστω καὶ μετὰ τινος σινοχωρίας, νὰ περιλάβῃ τοὺς παρεκτροπομένους κατοίκους τοῦ ἡμετέρου βασιλείου. Καὶ μετὰ τοῦτο ὑπάρχουσι ἀνόητοι πιστεύοντες ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἐλαττωθῇ ὁ Ἑλληνικὸς στρατός, ἀποῦ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην νὰ ἔχωμεν τὴν ἡμῖσειαν Ἑλλάδα ἐν ὄπλοις διὰ νὰ συνεχώμεν τὴν ἑτέραν ἡμῖσειαν παρεκτροπομένην. Τοῦτο δὲν πρὸς

πρεπει να φανη εις ουδεναν παραδοξον. Αι αθλιαι ημων φυλακαι πανταχου του κρατους εισι χαριτι θεια πληρεστατοι. Δεν εχει τις που να πατηση εισερχόμενος εις αυτας. Πως ζωσι; πως κοιμονται; Πως αναπνεουσι; Ζητημα φρερον αποδεικνυον την γενναιοτητα του Ελληνος και την ικανοτητα του να παλεμη κατά της διψης, υδατος και αερος και κατά του θανάτου αυτου, φθάνει μόνον να εχη την συνειδησιν του αναπαυμένην οτι ειναι ελεύθερος συνταγματικός πολίτης, απόγονος των Αρχαίων Ελλήνων και οτι ανήκει εις το κόμμα δεινα η δεινα πολιτευμένου. Μα λοιπόν εισαι αξιος της τύχης σου Αθλιε! Αλλ' επί το προκειμενον.

Οι νόμοι δεν εφαρμόζονται. Τοιούτο δεν πιστεύω να ηνε δυνατόν να τό αρνηθη ουδεις. Έχω την πεποίθησιν οτι το εγκλημα δεν ηθελε λάβει τόσας διαστάσεις, εάν οι νόμοι εφαρμόζοντο. Εάν μόνον τον νόμον περι όπλοφορίας εφαρμάζατε, τό ημισυ διά να μη είπω τά 9/10 των κατά της ζωής εγκλημάτων ηθελον εκλείψει. Δάθετε υπ' όψιν οτι η έπιμονή του κ. Τρικούπη εις την εφαρμογήν του νόμου περι κληρωτών έσωσε τον τόπον από της φυγοστρατίας ητις ου μόνον ητίμαζε την Ελλάδα, αλλά και σπουδαίως εκημίου και εθνος και ιδιώτας. Εάν τας χάριτας απονέμετε μετά μειζόνος φειδος, ηθέλατε θέσει μέγιστον φραγδον κατά του εγκλήματος. Αλλ' όταν χαρίζετε ζωνη, δεσμά και ειρκτήν όσον θέλετε, καταστρέφετε άρδην την δικαιοσύνην της Πατρίδος σας, ένθα βροντετε δε τό εγκλημα. Και περι τούτου δεν πιστεύω να ηνε τις ό δυνάμενος να έγείρη διαταγ μόντινα. Εάν η δικαιοσύνη ητον ελεύθερα και αξία της ύψηλοτάτης αποστολής της, δεν ηθελε τόλμα ό άσυνείδητος πολίτης, διότι δυστυχώς υπάρχουν και τοιούτοι, ούτε καν να συλλαμβάνη την ιδέαν οτι δύναται να ιδιοποιηθη την περιουσίαν του δημοσίου ή την περιουσίαν του κράτους. Δεν εινε καιρός άκόμη να σας είπω όποια άσυνείδητος, κακοηθεστάτη και ληστρική έπιθεσις, έν εύρεθα διαστάσει, ενεργείται κατά του δήμου τή συμπράξει άσυνείδητων δημοτών ενισχυομένων δυστυχώς υπό έπιστημόνων αξιούτων την εκτίμησιν των συνδημοτών των.

Αλλά μήπως εφαρμόζονται οι δημοτικοί μας νόμοι; Όχι. Εάν ούτοι εφαρμόζοντο ουδεις δήμορχος, μήτε και του ημετέρου έξαιρουμένου, θα εστατο μίαν και μόνην στιγμήν εις τά ποδια του θρθιος. Η έλλειψις της εφαρμογής των δημοτικών νόμων όχι μόνον καταστρέφει σπουδαία κοινοτικά συμφέροντα, αλλά συνάμα διδει εις τους δημότας τά πρώτα μαθήματα της τάσεως προς άρπαγήν των δημοτικών. Ποιος δήμαρχος υποβάλλει τακτικώς τους άπολογισμούς του; Και έντούτοις οι άπολογισμοί εισιν ή εάσις της έν τω παρελθόντι εξέλέξεως της οικονομικής διαχειρίσεως και της έν τω μέλλοντι διευθετήσεως των οικονομικών ένός δήμου. Και ό νόμος έδω εινε κατηγορηματικός και αυστηρός, αλλά χάρις εις τους ισχύοντες και εις την άκραν έλαστικότητα των Διοικητικών νόμων, κατήντησε χάρτης άγραφος, και ούτω ό δήμαρχος παντός δήμου του ελληνικού βασιλείου διαχειρίζεται τά του δήμου ως ό αυτοκράτωρ του Ουράνιου Κράτους διαχειρίζεται τό ταμειον βασιλείου δουλεύοντος δι' αυτόν και μόνον. Έδω νομίζω οτι είμεθα άληθείς δουλοι. Υπάρχουσι πολλαί λεπτομερείαι καθόσον άφορα την μη εφαρμογήν των δημοτικών νόμων, δεν επιθυμώ όμως να ανακινήσω ζητήματα τά όποια θα δώσουν άφορμήν εις τους αγαθούς συνδημότας μου να με ονομάσουν φατριαστήν ή και να με ύβρίσουν παντοιοτρόπως, άφου άλλως ουδέμίαν βελτίωσιν περιμένω.

Τί να είπωμεν τώρα διά τους διοικητικούς νόμους; Οι νόμοι ούτοι φαίνεται οτι έχωσι τηλεγραφικήν συγκοινωνίαν με τας Αθήνας, ή δε εφαρμογή των, δίκην νευροσπάστου, εκείθε λαμβάνεται την προς τοιαύδε ή τοιαύδε λίνησιν ώθησιν. Μήν περιμένετε λεπτομερείας, τούτο μόνον έχετε

υπ' όψιν οτι εάν οι διοικητικοί νόμοι εφαρμόζοντο, θα είχατε θεβαιότατα δημοτικήν διοίκειν, άστυνομίαν και ασφάλειαν ζωής και περιουσίας, όποίαν εύτυχώς ηπολαύουσιν άμφιλέκτως τά έθνη παρ' ών του. τοιούτους νόμους παρελάδομεν. Πηγαίετε μίαν ημέραν εις Μόναχον διά να πεισθήτε περι της δυνάμεως και των αποτελεσμάτων της εφαρμογής των διοικητικών νόμων, ών πιστήν μετάφρασιν έχομεν.

Και τέλος εάν οι νόμοι εφαρμόζοντο, ουδεις οικονομικός υπάλληλος ή ύλη θεβαιώνει ή εισποάττει του φορους κατά τό κέφι του, ουδέμία ένοχος σκιοίτης ηθελεν ειτθαι άνεκτή, ούτε ηθέλομεν βλέπει αυτην την άκραν άταξίαν έν τοις ταμείοις του ημετέρου βασιλείου. Δι' άγυρτιών και δημοκοπικών φιλελευθέρων δοκιμίων δεν διοικούνται ούτε προάγονται τά έθνη. Η αυστηρά εφαρμογή των νόμων, άνευ διακρίσεως άτομων, δύναται να μας σώση. Εάν δεν θέλετε να τό πιστεύσητε, και εάν ανά πάσαν στιγμήν γίνεσθε θύματα των πρώτων δημοκόπων, Σεις θα αισθανθήτε πρώτοι τά όλέθρια άποτελέσματα.

Ιδιότροπος.

Δήλωσις της επισκοπικής επιτροπής Πατρών και Ηλείας.

Λαβούσα την ευκαιρίαν ή Επισκοπική Επιτροπή εκ της εξενεχθείσης γνώμης έν τω υπ' αριθ. 559 φύλλω της εφημερίδος «ό Φορολογούμενος» οτι δηλαδή ή επιτροπή όφείλει να δειχθη λίαν φειδωλή περι την παρηγήν συστάσεων προς χειροτονίαν Ιερέων, προς δε έχουσα υπ' όψιν και τινας άκαίρους έπιθέσεις Κυρίων τινών επιδραμόντων κατά της επιτροπής και άσολογώντων μάλας αήτην, όχυρόμενοι επίθεσιν των πολιτικών, δηλοι αυτη έπισήμως, οτι, του μεν αντιπροσώπου της Επαρχίας πρώτη αυτη ή Επιτρ. σθεσθαι και οτι θα δικταλη έν πλήρη άρμονία μετά πάσης αρχής. Την δε εξενεχθείσαν γνώμην του σφορολογούμενου, ο διαφορούσα υπό τίνων λόγων υπαγορεύεται, ως αρχήν άπαρατάλευτον έσκεμμένως έχαραξεν πριν ή αναλάβη την διοίκειν και διεξαγωγήν των της αρχιεπισκοπής πνευματικών υποθέσεων αναγράφουσα δε αυτολεξει έν τη δηλώσει της ταύτης την περικοπήν του Φορολογούμενου, οτι «όφείλει (δηλαδή ή Επιτροπή) έν τούτω να ακολουθήσθην τον όδον ην ηκολούθησεν ό πρώην αρχιεπίσκοπος Πατρών, οστις έδείχθη αυστηρός περι τας χειροτονίας και διεφύλαξεν ούτω την αξιοπρέπειαν της Εκκλησίας» παρακαλεί πάντας τους όπωσδήποτε ενδιαφερομένους να αφήσωσιν άνερόχλητον την επιτροπήν ταύτην, διότι έφ' όσον ή Επαρχία αυτη χρηθεί κανονικού Αρχιερέως, δεν θα μετακινήσθην τά των έννοριακών ναών και ίδιωσι των της πόλεως, ειτε διά παραθέσεως εφημερίων άλλοθεν έρχομένων, ειτε διά νέων χειροτονιών, ειτε όπωσδήποτε άλλης άνευ άπολύτου ανάγκης.

Έν τέλει δε παρακαλεί του αντιπροσώπου της Επαρχίας άντι πάσης άλλως μερίμνης περι τά Εκκλησιαστικά της Επαρχίας, να ηνι άριστη αυτώνφροντις, ή χειροτομία Αρχιερέως.

Έκ του Γραφείου της Αρχιεπισκοπής
Έν Πάτραις τή 23 Αύγουστου 1885.

ΔΙΑΦΥΡΑ

Η πρώτησις του ημετέρου κ. Δημάρχου περι διορισμού Αστυνόμων ενεκερίθη και διορισθησαν πρώτος μεν Αστυνόμος του δήμου ημών ό κ. Γεώργ. Βλαχουπαπαδόπουλος, δεύτερος δε ό κ. Γω. Μήντζας, οστινες σήμεραν αναλαμβάνουσι τά καθήκοντά των.

— Πολλούς δυσηρέτησεν ένταύθα και εκ των

φίλων του κ. Δημάρχου ό διορισμός δευτέρου Αστυνόμου ανθρώπου ξένου και άγνωστου εις τον τόπον, δι' ου παρεγνωρίσθη ή ικανότης της πόλεως μας του να δώση εκ των ίδιων αυτης δημοτών ένα ύπαστυνόμον, όπερ έλογίσθη ύβρις εις αυτην. Και ειναι μεν άληθές οτι εκ των ύποψηφίων της θέσεως ταύτης, περι ών έγένητο λόγος, τινές δεν έδέχοντο αυτην, ουχ' ήττον άλλοι προσεφέρθησαν να ύπηρετήσωσι και παρείχον όλα τά έχέγγυα τιμίας και δραστηρίας ύπηρεσίας: αναφέραμεν μόνον τον συμπολίτην ημών κ. Δημ. Κάτην άπόστρατον λοχαγόν, άνδρα αγαθόν και έντιμον, οστις ουκ έδαμεν διατι παρεωράθη από του κ. Δημάρχου.

— Τώρα περι τό τέλος, και διά να κλειση την σειράν των έφστεινών έφευρέσεων, νέα προέκυψεν μέθοδος προς αποξήρανσιν της σταφίδος, έπινοηθείσα από του κ. Γωσήφ Αντωνίτς μηχανικού, εφαρμοσθείσα παρ' αυτου μεν τό πρώτον έν Αγρινίω, τεθείσα δε εις ενεργείαν παρ' του ίδιου κατ' αυτας ένταύθα. Ο Έφευρέτης έστησεν από χθές τό μηχανήμα του εις την κατά την πλατείαν «Αμαλίας» και παρ' τό Φαρμακείον του κ. Αν. Γκολφινόπουλου άποθήκην του κ. Β. Χρυσανθοπούλου και προσκαλεί τους βουλομένους να προσέλθωσι μέχρι της έσπέρας της μεθαύριον Κυριακής να έδωσιν αυτό έν ενεργεία. Ο κ. Αντωνίτς ποιείται χρήσιν του θερμού αερος και έχει έξαμμοσθηρα χειροκίνητον, ισχυρίζεται δε οτι διά της μεθόδου του ή σταφίς άπξηραίνεται έν διαστήματι τεσσάρων ημερών και διά δαπάνας μεν φρ. 35 κατά χιλιάδα (έφ' άπαξ προς προμήθειαν του μηχανήματος) και φρ. 4 κατά χιλιάδα ετησίως. Ηδη δε θα ύποσθη και ή μέθοδος αυτη τον έλεγχον των άρμοδιών προσώπων, αναμένομεν δε την έπ' αυτης κρίσιν των.

— Ερρίφθησαν τέλος πάντων όλιγοι χάλικες μετά γώματος εις τά βεβλαμένα μέλη της όδοις Καλαυρτιών, περί των επανηλικιμένων έγράψαμεν και εξέλειπεν ή άσχημία. Βλέπομεν λοιπόν οι άρμόδιοι οτι διά τοιαύτα μικρά πράγματα δεν λείπουσιν αυτοίς τά μέσα, άλλ' άλλο τι. Όπωσδήποτε τους συγχαίρομεν δι' αυτό τό όποιον έκαμεν, έστω και άργά.

— Έν άγνοία βεβαιώς της αξιοτιμίου Συντάξεως της εφημερίδος «Ταχυδρόμος Πατρών» κατεχωρίσθη εις τό τελευταίον αυτου φύλλον άρθρον τι ύπο την έπιγραφήν «Δημοτικά», ή κατά παραδρομήν των τυπογράφων δεν έτέθη υπ' αυτό ένδεικτικόν τι σήμα της καταγωγής του άρθρου εκείνου, διότι δεν δύναμεθα να πιστεύσωμεν ποτέ οτι ή Σύναξις του «Ταχυδρόμου» επελάθετο επί τούτου της προς τους συναδέλφους της όφειλομένης προσοχής, διά να τους άμφισβητη την καλήν πίστιν, να τους αποκαλη ειρωνικώς καλοθελητάς του δήμου, να τους χαρακτηρίζη άναξιούς απαντήσεως ως παραχαράκτας της άληθείας και να τους καταγγέλλη ως κινουμένους έν τη δημοσιογραφική των πορεία υπό έλατηρίων υπόπτων. Άρεσκόμεθα να πιστεύωμεν, μέχρι διαβεβαιώσεως του εναντίου (και την διαβεβαιώσιν ταύτην αναμένομεν,) οτι τό άρθρον εκείνο, όπερ ενέχει όλην αυτην την καθ' ημών ύβρεολογίαν, δεν προέρχεται εκ της Συντάξεως της Εφημερίδος ητις έδημοσίευσεν αυτό, άλλ' εκ τινος των παρασίτων της δημοτικής τραπέζης, οστινος την βουλιμιώσαν όρεξιν, φαίνεται οτι πολύ ταρασσουσι του έγχωρίου τόπου αι παρενοχλήσεις. Ημεεις έχομεν περι των ημετέρων συναδέλφων καλλήτεράν ιδέαν, και επί του προκειμένου όθεν νομίζομεν οτι ηθέλαμεν προσάψει δεινήν ύβριν τω Συναδέλφω του «Ταχυδρόμου», εάν άπεδίδαμεν αυτω άρθρον εις ό παρεβιάσθησαν μέχρις ένός, άπαντες οι όροι της εύπρεπούς και αγαθοπίστου συζήτησεως, και τούτο άνευ άφορμής, ύπερ υποθέσεως τά μελα άμφισβητούμένης και άνευ ουδενός των αιτίων εκείνων άτινα δύναται να δικαιολογήσωσι μέχρι τινός την τραχύτητα της συζητήσεως και την εις τά προσωπικά παρεγκλισιν, και προσέτι έν εφημερίδι αξία

ούση εὐλόγως ὅτι πληροὶ προορισμὸν τινα παρ' ἡμῖν καὶ εἰς στενάς διατελεῖ σχέσεις πρὸς τινὰ τῶν ἐνταῦθα πολιτευτῶν.

Ἐὰν τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ περιεχόμενα εἶναι ἡ κραυγὴ τοῦ πόνου ἢ ἀποσπᾶ ἐκ τῶν χειλέων τῶν παρασίτων τῆς δημοτικῆς τραπέζης ἢ μάλιστα τῆς δημοσιογραφίας, ἡμεῖς ἐνοούμεν αὐτὴν καὶ τὴν συμπονοῦμεν ἂν τούναντιον, ἢ ὑπὸ τοιούτους ὄρους συζήτησις, εἶναι ἢ αὐθόρμητος ἔκφρασις τοῦ τύπου, λυπούμεθα ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργατῶν τοῦ ὀθενδήποτε ὅμως καὶ ἂν προέρχηται ἡμῖς θ' ἀπαντήσωμεν εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν τοῦτο δὲν θὰ εἶναι δι' ἡμᾶς δύσκολον· ἐλπίζομεν μάλιστα νὰ κάμωμεν νὰ μετανοήσωσι τοὺς προκαλέσαντας τοιαύτην ἀπάντησιν.

— Πρὸ τινῶν ἐβδομηθῶν μετ' ἐκπλήξεως ἀκούουσιν οἱ ἡμέτεροι συμπολίται ὅτι ζητεῖται ἐπιμόνως ἢ παύσις καθηγητοῦ τινος τῶν ἡμετέρων γυμνασίων, πρὸς ἱκανοποίησιν ἀτομικῆς ἔχθρας, τοὺς λόγους αὐτῆς ἐχούσης ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων τοῦ ἐν λόγῳ καθηγητοῦ. Λέγεται δηλονότι ὅτι μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἐπιδεικτικῶς ζητεῖται παρὰ δύο ἢ τριῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, παρά τινος τῶν ἡμετέρων βουλευτῶν, ἢ ἀπόλυσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐνὸς καθηγητοῦ τῶν ἐνταῦθα γυμνασίων, διότι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔκαμε τὸ μέγα ἔγκλημα νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατ' ἐκείνων ἐπὶ πολιτικῆς διαφορᾶς ὀλίως ἰδιωτικῆς, ἢ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ρυθμίσῃ ἀτυχῆ οἰκογενειακὴν του περιστάσιν κατὰ τὰς ὑπαγορευομένας τῶν ἀντιθέτως ἐνδιαφερομένων. Εἶναι θλιβερόν οὐ μόνον νὰ γίνωνται, ἀλλὰ καὶ νὰ λέγωνται καὶ νὰ πιστεύωνται τὰ τοιαῦτα, διότι καταβιβάζουσι εἰς πολὺ ταπεινὴν σφαιρὰν πράγματα ἃ τινὰ ἔπρεπε νὰ ἴστανται ὑπερῶν τῶν ἀτομικῶν παθῶν καὶ τῶν εὐτελῶν συμφερόντων· λυπούμεθα δὲ ὅτι εἰς τὴν θλιβερὰν ταύτην ὑπόθεσιν ἀναμειγνύονται ὀνόματα ἰδιωτῶν ἄλλως τε ἀξιοτίμων καὶ βουλευτῶν ἐξ ὧν ἄλλα εἴχομεν ἐλπίσει. Εἴηαι ἢ ἐσχάτη ταπεινώσις τῶν δημοσίων θέσεων, ἢ ἰδέα ὅτι ἡ κατοχὴ αὐτῶν ἢ οὐ ζητεῖται ἐκ παρομοίων περιστάσεων καὶ ὅτι δύναται ὁ πρῶτος ἐκλογεὺς ν' ἀπομακρύνῃ τῆς ὑπηρεσίας οἰκονομικῶν ὑπάλλων, μόνον καὶ μόνον διότι ἡγείρε κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν καὶ ὅτι εὐρίσκονται βουλευταὶ οὐ μόνον ἰδόντες ἀκρόασις εἰς τοιαύτας ἐξιώσεις, ἀλλὰ καὶ ἐνθαρρύνοντες καὶ ἐκμεταλλευόμενοι αὐτάς. Νὰ ζητητῆται ἢ παύσις ὑπαλλήλου παρ' ἰδιώτου, διότι ἐκεῖνος ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν καθηκόντων του, παρέβλαψεν ἢ ἤδικεσε τούτον, διότι ἐν τῷ πατριασμῷ του ἐγένετο βλαπτικὸς εἰς αὐτόν, ἐνοεῖται μέχρι τινὸς ὑπὸ τὸ πολιτικὸν σύστημα ὅφ' ὃ διατελοῦμεν· ἀλλὰ νὰ ζητητῆται ἢ ἀποπομπὴ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλου, διότι οὗτος ἐνόμισεν ὅτι ἔχει κατὰ τινος ἀξιώσεις ἐξ ἰδιωτικῶν συμφερόντων καὶ ἤθελπε νὰ τὰς ἐπιδιώξῃ, τοῦτο δὲν ἐννοεῖται εἰμὴ ἐν πολιτείᾳ ἢ ἐχάλασαν ὅλοι οἱ δεσμοί, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ τῆς σύγχυσις ἰδεῶν ἀξιοθρήνητος. Λυπούμεθα ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι διαδίδονται καὶ πιστεύονται τοιαῦτα πράγματα παρ' ἡμῖν, αἵτινα διαφθεροῦσι τὸ φρόνημα τῶν πολλῶν, καταβιβάζουσι τὰς δημοσίας θέσεις εἰς ταπεινὴν θέσιν καὶ μειοῦσιν αὐτὴν τὴν τιμὴν τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, αἵτινες οὕτω γίνονται διδάσκαλοι διαφθορᾶς καὶ προαγωγῆς τῶν δημοσίων ἢ θῶν. Τοιαύτην διδασκαλίαν δὲν περιέμενεν ὁ τόπος ὑπὸ νεαρῶν βουλευτῶν, ἀρχίζει δὲ νὰ μετανοῇ ὅτι ἀπέβλεψεν εἰς αὐτοὺς οἵτινες οὐδὲν πλεότερον κέκτηνται τῶν προκατόχων των, ἢ πλεότερον θάρρος εἰς παραβίασιν τοῦ νομίμου καὶ τοῦ πρέποντος.

— Πάντοτε μὲν παραβιάζονται ἐνταῦθα αἱ περὶ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν διατάξεις, κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως τούτους καιροῦς, οὐδὲ λαμβάνονται ἂν ὑπ' ὄψιν. Οἱ νεκροὶ κατὰ παράβασιν ῥητῶν νόμων καὶ πρὸς κίνδυνον μέγαν τῶν ἀνθρώπων, ἐνταφιάζονται παρ' ἡμῖν μετὰ 12, ἢ 10 ἢ καὶ 8 ὥρας ἀπὸ τῆς τελευτῆς, χωρὶς νὰ λαμβάνωγται ποσῶς ὑπ' ὄψιν οἱ ἐκ τῆς νεκροφανίας κίν-

δυνοὶ πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ὁποίων διατάχθη ἡ ἐνταφιασμὸς τῶν νεκρῶν 24 ὥρας μετὰ τὴν τελευτῆν. Ὑφ' οὗ ὄρου τελοῦνται παρ' ἡμῖν τὰ τοῦ ἐνταφιασμοῦ τῶν νεκρῶν εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ θάπτονται πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνταφιαζομένων ζῶντες καὶ νὰ μὴ διαφεύγῃσι τὰ ὄμματα τῆς δικαιοσύνης ἐγκλήματα. Καὶ δὲν δυνάμεθα βεβαίως νὰ φέρωμεν τούτου ἢ ἐκείνου ἀποδείξεις, διότι ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ τελούμενα καλύπτει βαρεῖα ἢ γῆ, ἀλλ' ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι μόνον ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν τηροῦμεν ὅσα ὑψίστη πρόνοια καὶ μακρὰ καὶ πεφωτισμένη πείρα ὑπηγόρευσε μέτρα παρ' ἄλλοις καὶ περιεβαλε μὲ ἰσχυρὸν νόμον, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι διατελοῦμεν ἐκθετοὶ εἰς τοὺς κινδύνους οὓς προέβλεπον ν' ἀποτρέψωσι τὰ μέτρα ἐκεῖνα. Οὐδαμῶς ἐνταφιάζονται οἱ νεκροὶ πρὶν τῆς παρελευσεως 24 ὥρων ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ πρὶν ἢ ἀρξῆται ἡ σήψις· οὐδ' ἔχουσι ἀσφαλέστερον τούτου μαρτύριον τῆς τελευτῆς. Παρ' ἡμῖν οἱ νεκροὶ ἐνταφιάζονται δέκα ὥρας ἀπὸ τοῦ θανάτου, λαν δὲ συνεχῶς καὶ ταχύτερον, ὅπερ παρέχει τὴν ὑπόνοιαν ὅτι παρ' ἡμῖν πολλοὶ νεκροφανεῖς ἐνταφιάζονται καὶ πολλὰ ἐγκλήματα καλύπτονται. Ἀφορμὴν εἰς τὴν παρατήρησιν ταύτην ἔδωκεν ἡμῖν περιστατικὸν τι ὅπερ ἐνεποίησεν βαθεῖαν ἐντύπωσιν καὶ εἰς τοὺς ἀπλουστεροὺς τῶν ἀνθρώπων ὅσοι ἔτυχε ν' ἀντιληφθῶσιν αὐτοῦ. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐτελεύτησεν ἐνταῦθα καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων ἐξ αἰφνηδίου θανάτου οἰκογενειάρχης τις, χρωματιστῆς τὸ ἐπάγγελμα, καὶ Γεώργιος Γιαννόπουλος τ' ὄνομα. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ἐντελὴς ὑγιᾶς μέχρι τῆς 8 1/2 π. μ. προσβληθεὶς δ' ὑπὸ δξυτάτης νόσου ἐτελεύτησε κατὰ τὴν 10 ὥραν π. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ τὴν 5 μ. μ. τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐνταφιάσθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον «Ἀγίας Ἀλεξάνδρου» δηλ. ἄθωπος τελευτήσας αἰφνηδῶς, ἐνταφιάσθη ἐπὶ 4 ὥρας ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. Τὸ γεγονός εἶναι μαρτυρούμενον παρὰ πολλῶν, ἀπλοῦσι δ' ἄνθρωποι ἀτήγγειλαν ἡμῖν τοῦτο μετὰ δέουσι καὶ ἀναγκαιότησεως. Νομίζομεν ὅτι τοιαῦτα πράγματα δὲν ἔπρεπε νὰ συμβαίνωσιν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἢ τις ἔχει ἐντελὴς ἤδη ὅλα τὰ μέσα ἵνα παρίσταται μᾶλλον πεπολιτισμένη. Ἐχομεν τόσους ἰατροῦς, ἔχομεν ἀρχὰς, ἔχομεν νεκροταφεῖον μετὰ νεκροψίου, εἶθα δύναται νὰ μένωσι μέχρι τοῦ ἐνταφιασμοῦ οἱ νεκροὶ ἐκεῖνοι οἵτινες, δια πολλοῦ λόγου, δὲν δύναται νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰς οἰκίας των· δὲν ἔχομεν μόνον πρόνοιαν καὶ πρέπει νὰ ἐνταφιαζόμεθα ζῶντες καὶ νὰ περιστάμεθα ἰπολιτεῦτοι, σχεδὸν βάρβαροι. Εἰς τὴν φιλανθρωπιαν τῶν ἡμετέρων ἰατρῶν ἐναπόκειται νὰ ἀνακινήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ εἰς τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν νὰ θέσῃ τέρμα εἰς ἀτοπον ἀξιοθρήνητον.

— Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ ἐργοστάσιον ἢ μᾶλλον τὸ κατάστημα ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Ἰωάν. Λαζαρίδου, συνιστάμενα εἰς ἐπιπλα αἰθουσῶν καὶ κοιτῶνων καὶ ἄλλα συμπληρώματα τῆς οἰκοσκευῆς, δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσωσι τὴν κομψότητα καὶ τελειότητα αὐτῶν καὶ νὰ συχαρῶσιν τὸν κ. Λαζαρίδου, ὅστις δι' ἀτρίτων κόπων, θυσῶν καὶ ἀκαταπόνητου φιλοπονίας, κατάρθωσε νὰ καταρτίσῃ παρ' ἡμῖν ἐργοστάσιον δυνάμενον νὰ ἐπαρκεσθῇ καὶ εἰς τὴν μᾶλλον ἀπαιτητικὴν φιλοκαλίαν καὶ νὰ καταστήτῃ τελείως περικτήν παρ' ἡμῖν τὴν εἰσαγωγὴν ξένων ἐπιπλων. Εἶναι ἀπίστευτος ἡ ἐντέλεια τῆς ἀπομιμήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐπιπλων ἢ τις ἐπετεύχθη ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ κ. Λαζαρίδου, οὐδὲ δύναται τις νὰ πεισθῇ εὐκόλως ὅτι διὰ τῶν γλισχρῶν μέσων τῆς ἡμετέρας νεαρᾶς βιομηχανίας ἐγένετο δυνατόν νὰ παραχθῶσι ἀντικείμενα τῆς καθημερινῆς χρήσεως ἐν τοιαύτῃ τελειότητι καὶ κομψότητι, ὥστε νὰ ἐκτιμῶνται ὡς ἀληθῆ καλλιτεχνήματα· καὶ ὄντως ὁ κ. Λαζαρίδης ἀνήγαγε τὴν τέχνην ταύτην παρ' ἡμῖν εἰς βαθμὸν ἀληθοῦς καλλιτεχνίας καὶ δύναται νὰ καυχᾶται ἐπὶ τούτῳ. Ὅ,τι δὲ καθιστᾶ ἀξιοσῦ-

στατα τὰ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἐστὶ, πλὴν τῆς κομψότητος καὶ τῆς φιλοκαλίας καὶ ἢ ἄκρα αὐτῶν στερεότητος, ἢ τις καθιστᾶ αὐτὰ ὑπερτέρα τῶν εὐρωπαϊκῶν. Συνιστῶμεν εἰς πάντας τοὺς παρ' ἡμῖν φιλοκάλους καὶ φιλοπροόδους νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ κατάστημα τοῦ κ. Λαζαρίδου καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι τὸν κάλλιστον καὶ δραστήριον συμπολίτην μας τοῦτον, διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν ἐνὸς χρυσιμωτάτου κλάδου τῆς ἡμετέρας βιομηχανίας, ὅστις προώρηται νὰ δώσῃ τὸν ἄρτον εἰς πολλὰς τεχνικῶν οἰκογενείας, νὰ περιορίσῃ τὴν ἐξαγωγὴν ἀρκετοῦ χρέματος καὶ νὰ περιποιήσῃ εἰς τὸν τόπον πολλὴν τιμὴν.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχεῖται ἐνταῦθα ἡ συγκομιδὴ τῶν ἀμπέλων ἢ τις φέτος δὲν προμηνύεται πλουσία. Ἡ καρποφορία τῶν ἀμπέλων ἐνταῦθα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ἦτο ἀφθονος, παρέβλαψε δ' αὐτὴν καὶ ἡ παρατεταμένη ξηρασία, ἢ τις παρετάθη μέχρι χθὲς. Συνεπῶς αἱ τιμαὶ τῶν σταφυλῶν φέτος εἰσὶν ὑποστριγμέναι, αἱ δὲ γινόμεναι πωλήσεις ἐγένοντο εἰς δρ. 22—28 κατὰ φόρτωμα (100 ὀκαδ. σταφυλῶν). Ἡ ποιότης ἄμως τοῦ γλεύκου ἔσεται ἀρίστη, ἐφ' ὅσον τοῦλάχιστον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος οἰνοποιοὶ καὶ οἰνῆμποροι δὲν ἤθελον νοθεύσει αὐτὴν πρὸς κερδοσκοπίαν, ὡς τοῦτο συνήθως συμβαίνει κατὰ τὰ ἔτη τῶν μικρῶν ἐσοδειῶν.

— Κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 τοῦ ΔΡΚΓ' νόμου περὶ ἐπιβολῆς δικαιοῦματος καταναλώσεως ἐπὶ τοῦ οἴνου, οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς νέας συγκομιδῆς διατηροῦντες οἴνους παλαιοῦς φορολογηθέντες ἤδη, ὀφείλουσι πρὸ τῆς ἀποταμιεύσεως τῶν νέων, νὰ κάσωσιν ἐγγράφως τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον ὅστις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου βεβαίωσι τὴν ποσότητα αὐτῶν, ἐν ἐναντίῳ δὲ περιπτώσει οἱ ὑπάρχοντες παλαιὸι οἶνοι θεωροῦνται ὡς μηδὲν φορολογηθέντες καὶ ὑπόβαλλονται αὐθιγῶς ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου δριζύμενα βάρη. Ὁ κ. οἰκονομικὸς ἔφορος ἀπέστειλε τὰ περὶ τούτου δέοντα πρὸς τοὺς κ. δημάρχους τῆς ἐπαρχίας, ὅχ' ἤπτοντο ἀποφυγὴν συνεπειῶν τοῦ Νόμου εὐκαταῖον εἶναι ὅπως οἱ ἔχοντες παλαιοῦς οἴνους σπεύσωσι νὰ συμμορφωθῶσιν πρὸς τὸν νόμον.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Συνάδελφος «Φανός» ἐδημοσίευσεν συγκριτικὸν πίνακα δύο δημοτ. προϋπολογισμῶν τοῦ Δήμου ἡμῶν τοῦ τρέχοντος ἔτους 1885 καὶ 1882, δι' οὗ προκύπτει ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτῶν διαφορὰ δαπάνης, ὅσον ἀφορᾶ μόνον τὰς μισθοδοσίας καὶ ἀμοιβὰς τοῦ προσωπικοῦ τῆς δημοτικῆς καὶ ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ἀνέρχεται εἰς δρ. 119,774.00, ὅπερ βαθεῖαν ἐνεποίησε τοῖς πᾶσιν ἐντύπωσιν· καὶ εὐλόγως διότι ὅσον καὶ ἂν περικόψωμεν τὸ ποσὸν τοῦτο, χάριν τῶν κκ. Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ τοῦ κ. Δημάρχου, πάλιν ἀπομένει ἀρκετὸν ἵνα καταδείξῃ τὴν οἰκονομικὴν περινοίαν τῶν ἡμετέρων δημοτικῶν ἀρχόντων καὶ τὴν πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάρθωσιν τοῦ Δήμου πρόνοιαν αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ δημοσιεύματος ἐν τούτοις τούτου τοῦ Συνάδελφου οὐδεμίαν ἐδῶθη ἐξήγησις μέχρι τοῦδε, ὥστε δυνάμεθα ἤδη νὰ πιστεύωμεν εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν ἀριθμῶν του. Ἀντὶ οἱ περὶ τὸν κ. Δημάρχον ἀξιότιμοι κύριοι ν' ἀλίτκωσι τὸ ὀλίγον πνεῦμα των εἰς ὑβριστικὰς ἀπαντήσεις κατὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ τύπου, καλλήτερον θὰ ἔπραττον καὶ δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ τὸν δημοτικὸν λημῶνα ἐνῶ τρέφονται, νὰ δίδωσιν σαφεῖς ἐξηγήσεις εἰς παρομοίας καταγγελίας ἐφημερίδων, αἵτινες εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν ἐμπνέονται ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ὑπὸ πατριαστικοῦ πνεύματος καὶ διερμηνεύσωσιν τὸ ἀγνὸν φρόνημα τοῦ τόπου.

Βιβλία νέα και εφημερίδες.

—)(—

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀρίστων τυπογραφικῶν κα-
ταστημάτων Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ ἐξεδόθησαν ὁ Α'
καὶ Β' τόμος Ἑλληνικῆς Χρηστομαθίας, περιέ-
χουσα τὰ κατὰ τὸ νέον πρόγραμμα τοῦ Ὑπουρ-
γείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας ἐκ-
παιδείσεως διδασκία ἐξ ἀρχαίων Ἑλλήνων συγ-
γραφέων, ὑπὸ Χαρίση Πούλιου, καθηγητῶν ἐν
τῷ Βαρβακείῳ. Ἡ ἔκδοσις αὕτη δὲν ὑπερφορτώθη
δι' ἑρμηνευτικῶν σημειώσεων ὅπως ἀχρηστων εἰς
τοὺς μαθητὰς, περιορισθέντος τοῦ συγγραφέως
μόνον εἰς τὰς ἀπολύτως ἀναγκαίας καὶ χρήσιμους,
ἢ δὲ τιμὴ αὐτῆς ὠρίσθη ὅσον τὸ δυνατόν μικρὰ,
χάριν τῆς σπουδαζούσης νεότητος, ἥτοι τοῦ Α'
τόμου λεπτὰ 50, τοῦ Βου λεπτ. 60, τοῦ Γου δ.
τεῦχος λ. 50 ἑ. τεῦχος λ. 50. Εἰς τοὺς κ. βιβλιο-
πώλας καὶ ἀγοραστὰς ποσότητος γίνεται ἑκπτώσις
50 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω τιμῶν.

Ἐκ τοῦ ἰδίου τυπογραφείου Σ. Κ. ΒΛΑΣΤΟΥ
ἐξεδόθη τεῦχος ἐκ σελίδων 126 περιέχον 6 ἑμα-
τα εἰς τὴν Γαλλικὴν Γραμματικὴν I. Καρυσσοῦ-
σα, μετὰ διορθώσεως τῶν ἐσφαλμένων καὶ συμπλη-
ρώσεως τῶν ἑλλειπόντων ἐν πάσαις ταῖς παραγρά-
φοις, παράρτημα αὐτῆς ἀπαραίτητον, ὑπὸ Μαξί-
μου Δ. Δασκαλάκη. Μέρος Β'. Σύντακτικὸν δ.
Τιμᾶται δρ. 2.

—)(—

Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν τὴν διακοπὴν τῆς
ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενης ἀρίστης σατυρικῆς ἐφη-
μερίδος Ἀσμοδαίου, ἥτις διὰ τὰς εὐφροσύ-
νας αὐτῆς γελοιογραφίας καὶ τὴν ἄλλην αὐτῆς
ἕλκυν, εἶεν ἀποθῆ παρ' ἡμῶν περισηπτικῶς καὶ
μοναδικῆ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐφημεριδογραφίας,
ὅπου ὁπόταν γνωρίζῃ νὰ μὴ ἐξέρχεται τοῦ κύ-
κλου τῆς πολιτικῆς σατύρας, ἐπιδρᾶ ἀποτελε-
σματικότερον ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἡθῶν ἢ ὁ σο-
βαρὸς λεγόμενος πολιτικὸς τύπος. Ἡ διακοπὴ
τοῦ Ἀσμοδαίου μετὰ κατὰ μίαν ἔτι τὰς ὀλί-
γας καλὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, αἵτινες ἐκλεί-
πουσι ἢ μὴ μετὰ τὴν ἄλλην, ὑπὸ τὸ βάρος τῆς
κοινῆς ἀδιαφορίας, ἵνα ἀφίσωσι τὸ στάδιον ἐλευ-
θερίας εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ ἐκεῖνα ὄργανα, αἵτινα
ζῶσι διὰ τοῦ σκανδάλου καὶ ὑπάρχουσι μόνον ἕ-
νεκα τῆς ἀφιλοκαλίας τοῦ κοινοῦ τῶν ἀναγνωστῶν.
Οἱ φίλοι τοῦ Ἀσμοδαίου μετὰ χαρᾶς θέλουσιν
ἐπανεῖδει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἐς ἐλπίσωμεν ἐν τούτοις ὅτι τὴν ἑλλειψίν
τοῦ Ἀσμοδαίου θέλει ἀναπληρῶσει ἢ ἤδη ἀ-
ναγγελλομένη ἔκδοσις ἐν Ἀθήναις ἑτέρας ἐφημε-
ρίδος εὐτραπέλου μετ' εἰκόνων καὶ γελοιογραφιῶν,
ὑπὸ τὸν τίτλον Ἄστρου, ὑπὸ τὴν διεύ-
θυνσιν ἀρίστου λογογράφου τοῦ κ. Χαρ. Ἀννίνου
καὶ τῆ συνεργασίᾳ τῶν μάλιστα δεδοκιμασμένων
καλάμων, τῶν ἐπὶ χάριτι καὶ εὐφυίᾳ διακριθέν-
των ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐλαφρᾷ φιλολογίᾳ καὶ τῇ
δημοσιογραφίᾳ. Τὴν νέαν ταύτην ἐφημερίδα θὰ
καταστήσῃ περιζήτητον ἢ ἀπαράμιλλος γραφίς
τοῦ κ. Θέμου Ἀννίνου, ἥτις θὰ χαράσῃ τὰς εἰ-
κόνας καὶ γελοιογραφίας αὐτῆς καὶ ἥτις τόσα
ἔδωκεν ἐν τῷ Ἀσμοδαίῳ δείγματα λεπτότητος
καὶ εὐφυίας, καὶ τόσους ἐπισπάσατο κατὰ καιροῦς
ἐπαίνους. Ἡ διεύθυνσις τοῦ Ἄστρου ὑπόσχεται
οὐ μόνον ἐκλεκτὴν καὶ ἀρίστην ἕλκυν, ἀλλὰ
καὶ νὰ εἰσαγάγῃ τὰς νεωτέρας μεθόδους εἰς τὰς
εἰκόνας τοῦ περιοδικοῦ τούτου, ἵνα τὸ καταστήσῃ
ὅσον τὸ δυνατόν ἐφάμιλλον πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ
ἐκδιδόμενα τοιοῦτου εἶδους φύλλα, μὴ ἀποκλειο-
μένη ἐξ αὐτοῦ οὐδὲ τῆς χρωματολιθογραφίας:
περὶ τῆς ἀποχρῆσεως τῶν ὑποσχημένων τούτων ἐγ-
χυμῶνται ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ φιλοκαλία τοῦ κ.

Διευθυντοῦ καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῦ συνεργατῶν. Τὸ
Ἄστρὸν θὰ ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυ-
ριακὴν συνευθέστατα εἰς διπλοῦν καὶ εἰς τὸ αὐτὸ
σχῆμα τοῦ Ἀσμοδαίου, ἐκτάκτως δὲ καὶ ὁ-
σάκις ἢ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ θὰ ἐκδίδεται καὶ δις
τῆς ἐβδομάδος ἐκτυπούμενον μετὰ πάσης τῆς δυ-
νατῆς φιλοκαλίας. Ἡ ἔτησις συνδρομῆ τοῦ Ἄ-
στρου ὁρίζεται εἰς δραχ. ν. 12 διὰ τοῦς ἐν
Ἀθήναις, εἰς 15 διὰ τοῦς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ
εἰς 20 διὰ τοῦς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ὀμῃ συνδράς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγίου Νικο-
λάου καὶ ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς
οἰκία τῶν κληρονόμων Δημητρίου Γ. Καπράλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κ. Δ. Καπράλῳ.

Νέος ἔχων ἄριστα συστατικά ζητεῖ οἰκίαν ἐν
ἡ ὑπηρετῶν ἐξακολουθῆ τὰ μαθήματά του—
Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ν. Γαζετοπούλῳ Ἐμπόρῳ.

Δευτεροετῆς φοιτητῆς τῆς Φιλολογίας διακε-
κριμένος ἐπὶ ικανότητι καὶ ἠθικῇ ζητεῖ παραδό-
σεις ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ
κ. Δημητρ. Ἀνδρικοπούλῳ ἔμπόρῳ.

Ἐνοικιάζεται ἡ ἐν τῷ 22 τετραγώνῳ τῆς κάτω
πόλεως Πατρῶν καὶ ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τρα-
πέζης γωνιαία οἰκία τοῦ κ. Βασ. Χρυσανθοπούλου
Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτῆτῃ.

Ἐμποροῦπάλληλος κάλλιστα κατηρτισμένος,
γνωρίζων διπλογραφίαν, λογιστικὴν, τὴν Γαλλι-
κὴν καὶ Ἰταλικὴν γλῶσσαν, ζητεῖ θέσιν παρὰ τινι
ἐνταῦθα ἐμπορικῷ καταστήματι. Δίδει καὶ πα-
ραδόσεις διπλογραφίας. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γρα-
φεῖον τοῦ «Φορολογουμένου».

Ὁ κ. Γεώρ. Κοιδᾶς χορδιστῆς καὶ ἐπιδιορθωτῆς
κλειδοκυμβάλων ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα καὶ ἀνέλαβε
τὰς ἐργασίας του, διαφεύδει δὲ τὴν περὶ αὐτοῦ
διάδοσιν ὅτι δῆθεν δὲν θὰ μείνῃ ἀριστικῶς εἰς Πά-
τας. Οἱ ἔχοντες χρεῖαν αὐτοῦ δύνανται νὰ τὸν
εὗρωσιν εἴτε εἰς τὴν οἰκίαν του, συνοικία Μαυρο-
κεφάλου, εἴτε εἰς τὸ Λεσχίδιον.

Ὁ ὀδοντοίατρος κ. Φρ. Ζεβερίνος ἐπανελθὼν ἐκ
τοῦ ἐν Εὐρώπῃ ταξιδίου του, εἰδοποιεῖ τοὺς περὶ
λάτας αὐτοῦ ὅτι κατοικεῖ παρὰ τῇ πλατείᾳ
Ἀθῶνας ἀπέναντι τῆς οἰκίας Ἀδελ. Δεσύλλα
καὶ δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ 9—11 π. μ. καὶ
3—6 μ. μ. τοὺς δ' ἀπόρους ἀπὸ τὰς 8—9 π. μ.

Ὁ Γάλλος κ. Boheciampe, ὅστις ἀπὸ δύο
περίπου ἐτῶν διδάσκει ἐνταῦθα τὴν Γαλλικὴν καὶ
Ἰταλικὴν πολλοὺς ἐμόρφωσε μαθητὰς ἡμεῖς
σχολεῖον, ἐν ᾧ οἱ βουληθέντες νὰ τιμῶσιν αὐτὸν
διὰ τῆς ἐμπειροσύνης των, δύνανται, ἔχοντες ἤδη
ἀρχὰς τῆς γραμματικῆς, νὰ ἐξασκηθῶσι πρακτικῶς
περὶ τὴν Γαλλικὴν. Αἱ ἐνασχολήσεις αὐτῶν θὰ
συνίστανται εἰς γυμνάσματα γραμματικὰ, εἰς τὴν
ἀνάγνωσιν ἐκλεκτῶν τεμαχίων, προσέτι δὲ καὶ αἱ
ἐκθέσεις τῶν ἰδεῶν, αἵτινες συντασσόμεναι γλῶ-
λιστὶ οὐχ' ἥμισυ θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν μόρ-
φωσιν τοῦ ὕψους, ὡς καὶ αἱ μεταφράσεις καὶ τὰ
παντοειδῆ διηγήματα, αἵτινα τόσον δραστηρίως
θὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν ἰδιω-
τισμῶν γλώσσης, ἀπαρατήτου διὰ πᾶσαν τῆς
κοινωνίας κλάσιν, θὰ ᾄθῃαι μίαν ἐκ τῶν κυριωτέρων
αὐτῶν ἐνασχολήσεων.

Τὰ γυμνάσματα ταῦτα θὰ γίνωνται δις καθ'
ἐκάστην ἐπὶ δύο ὥρας. Ὁ συνίσταται δὲ τὸ σχο-
λεῖον ἐκ δύο τάξεων διαφόρων· μία ἀπὸ τῆς 10
π. μ. μέχρι μεσημβρίας καὶ ἡ ἑτέρα ἀπὸ τῆς 4
μ. μ. μέχρι τῆς 6 μ. μ. Τὰ διδάκτρα ὠρίσθησαν
προπληρωτέα κατὰ μῆνα μὲν τῆς α' τάξεως 15
φρ. δι' ἕκαστον μαθητὴν, διὰ δὲ τὴν β'. 20 φρ.

Ὁ κ. Boheciampe θὰ ἐξακολουθήσῃ πάντοτε
ὡς καὶ πρὶν τὰ ἰδιαίτερα μαθήματα.

Ἀπευθυνεῖν εἰς τὸν ἴδιον, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ.
Κωνσταντίνου Ῥοδοπούλου μεσίτου, κειμένη ἀπέ-
ναντι τοῦ γραφείου τῶν κ.κ. Ἀναγνωστοπούλων.

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΤΗΣ ἘΝ ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗΣ
ἘΘΝΙΚΗΣ ἘΚΘΕΣΕΩΣ

4000 Λαχνοὶ κερδίζουν
250000 φιορ. εἰς τὰ ἐξῆς ποσά
Εἰς λαχνὸς 100,000 φιορίνια.

Table with 4 columns showing lottery results:
Εἰς 20,000 φιορ. 2 ἀνὰ 1500 φ. 25 ἀνὰ 200 φ.
ε 40,000 10 ε 4000 ε 440 ε 400 ε
ε 5,000 10 ε 600 ε 140 ε 80 ε
ε 3,000 10 ε 500 ε 150 ε 30 ε
ε 2,500 15 ε 400 ε 50 ε 20 ε
ε 2,000 20 ε 300 ε 3000 ε 40 ε

Ἡ ἐκκύβευσις θέλει γίνεαι τῇ 31 Ὀκτωβρίου
1885 ἐνώπιον τῶν Ἀρχῶν τῆς ΒΟΥΔΑ ΠΕΣΤΗΣ.

Ἄξια ἐκάστου λαχνοῦ δρ. νέας 2 1)2
Πωλοῦνται δὲ εἰς τὸ ἐνταῦθα ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓ-
ΓΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ
τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τελούντες Μνημόσυνον
ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου
συνζύγου καὶ πατρὸς ἡμῶν

ΣΗΥΡΙΑΩΝΟΣ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ,
παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως
εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ'
ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὑψίστον δεήσεις των.

Πάτριαι 30 Αὐγούστου 1885
Ἡ Σύζυγος Τὰ τέκνα